

מועלי כל הארצות התאחדו!

# זו הדרך

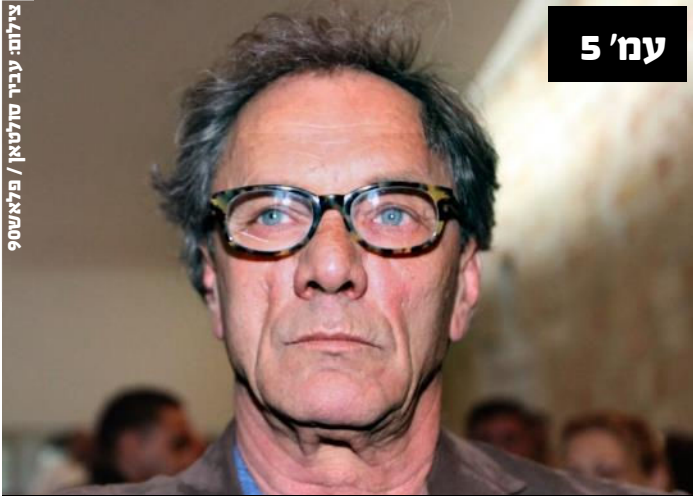
زوهديرخ ZO HADEREKH

גיליון 35 / 4 בספטמבר 2024



הנהגת ההורים  
נגד הפרטת החינוך  
עמ' 4

עמ' 5



צילום: עבדי סולטאן / פלאש90

מוחמד בכרי על  
סערת "ג'אנין ג'נין"

עמ' 3



הפקרה ממסדית  
והפיכה משטרית



צילום: נאטר אשתיה / פלאש 90

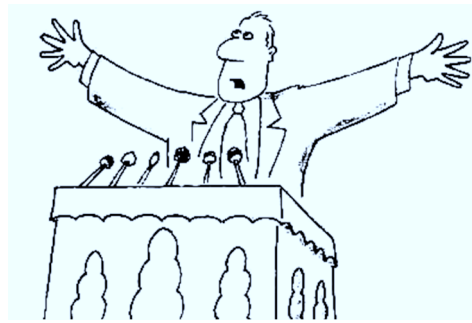
עמ' 6

לעצור את הטיהור האתני

**אסור לקיים מפגש יהודי-ערבי במכללה**

"המכללה האקדמית ספיר דחתה יוזמה של ארגונים חברתיים לערוך כנס יהודי-ערבי לציון שנה לטבח 7 באוקטובר, לאחר שבמכללה אישרו את היוזמה והשתתפו בקביעת התאריך לקיומה. לדברי המארגנים, בפגישה בכירים במוסד טענו כי האירוע 'עלול לפגוע בשם הטוב של המכללה' ודרשו מהם להתחיל מחדש את תהליך אישור הכנס. לאחר שהתוכנית הוגשה פעם נוספת, במכללה לא מסרו כל תגובה. במכתב ביקורת חריף כתבו המארגנים לראשי המוסד, הנשיא פרופ' ניר קידר והרקטור פרופ' עמרי הרצוג: 'קלקלתם את שמה הטוב של המכללה'."

אור קשתי, "הארץ", 22.8



**דברים בשם אומרם**

**להרתיע את האזרחים הערבים בישראל**

"עם פרוץ מלחמת עזה, משרד התפוצות הקטן בראשות השר עמיחי שיקלי אמור היה להציע אל שדה הקרב צבא צללים של אסטרטגים, לוחמים פסיכולוגיים ומעצבי תודעה שיכריעו את המערכה על התודעה הגלובלית. עשרות מיליוני שקלים נשפכו על מיזמים חוץ-ממשלתיים, חלקם בעלי אוריינטציה פוליטית ימנית, שאמורים היו להפיץ תעמולה סמויה מטעם הממשלה. מידע פנימי של משרד התפוצות מעלה כי אחד מקהלי היעד של התעמולה היה אזרחי ישראל הערבים. התירוץ: מניעת התלקחות פנימית. לטענת המנכ"ל כהן-סקלי, לשם כך בוצעו מאמצים 'גלויים וסמויים' שנועדו ליצור 'הרתעה' בקרב הערבים ולגרום להם להזדהות עם המדינה. לדברי המנכ"ל, הפעילות בוצעה בתיאום עם משרד ראש הממשלה. המצב שבו זרוע של המדינה מנסה 'להרתיע' קבוצת אוכלוסייה פסול כשלעצמו, אך הוא עשוי גם להיות בלתי חוקי. אם הממשלה אכן השתמשה בפרקטיקות של תעמולה סמויה כדי להשפיע על אזרחים, המעשה עומד בסתירה לחקיקה שאמורה להגן על הציבור מפני פרסום מניפולטיבי ולהוראות מפורשות של הייעוץ המשפטי לממשלה."

אימור ב"ז, "העין השביעית", 20.8

**משטרת בן גביר: איפה ואיפה**

"בחודש האחרון המשטרה עצרה מפגינה עם אבטיח. מלצרים עם חולצה בערבית. מפגין שאכל ג'חנון בגינה. מאה מחבלים דתיים ביצעו פוגרום ורצחו אדם. לפני שבועיים מאות פעילי ימין פרצו לשני בסיסים צבאיים. עד עתה אפס עצורים. ביחד."

רשומה של ג'ון בראון בפייסבוק, 16.8

**המנהיג שיודע לנהל מו"מ עם האיוב**

"ראש הממשלה בנימין נתניהו מתמודד עם ביקורת חריפה מצד חלק ממשפחות החטופים שמאשימות אותו בכך שהוא מתנגד לעסקה, אך בדיונים סגורים הוא טען לאחרונה: 'אני יודע היטב לנהל משא ומתן. ניהלתי מו"מ מול ההסתדרות'."

מוריה אסרף, חדשות 13, 20.9

**אסור לבוא לבית הספר עם חולצה צהובה**

"לקראת פתיחת שנת הלימודים, בבתי הספר ברחבי הארץ מבקשים מהתלמידים להגיע ב-1 בספטמבר בחולצות צהובות כאות הזדהות עם החטופים, אולם בעיריית אשקלון החליטו שמדובר במסר פוליטי ואסרו זאת. בהודעה שנשלחו להורים נכתב כך: 'הורים יקרים, הנהגת החינוך בעיר אוסרת כרגע על כל החלטה של חולצה צהובה ביום א'. אם יובל יחליט כך נעדכן. כרגע כולם בלבן ביום א'. לאחר מכן נשלחה הודעה נוספת בה נקבע: 'הורים יקרים, עדכון קצר. ב-1.9 הילדים גיעו לבית הספר בחולצות לבנות עם סמל'."

"מעריב", 21.8

**מכתבים למערכת**



**קצא"א - מהמזהמות ביותר**

חברת קצא"א (קו צינור אירופה-אסיה להעברת נפט) היא מהחברות המזהמות ביותר בישראל. לחברה היסטוריה של עבירות סביבתיות קשות, אשר הובילו במשך עשרות שנים לשורה של אסונות נפט לאורכה ולרוחבה של הארץ. כך לדוגמא, בשנת 2011 גרמה החברה לאסון האקולוגי הקשה שהתרחש אי פעם בישראל – אסון עברונה. חמישה מיליון ליטרים נפט שהוזרמו לשמורה בשל רשלנותה הנפשעת של החברה, הרסו את השמורה ואת החי והצומח בה והובילו להרשעת החברה ומנהליה בפלילים. במסגרת הסכם שחתמה לפני כשנתיים עם חברה מאיחוד האמירויות, ביקשה קצא"א להגדיל פי 10 את כמות הנפט המועברת מאיחוד האמירויות דרך מפרץ אילת לאירופה - מ-2 מיליון טונות ל-20 מיליון טונות בשנה.

עתירה לבג"ץ של אדם טבע ודין בתמיכת ארגוני סביבה נוספים נגד ההסכם, הובילה באותה עת להקפאתו. עמדתנו המקצועית בדבר החשש המשמעותי לקטסטרופה סביבתית ואנושית במקרה של דליפת נפט, לרבות הרס שונית האלמוגים, פגיעה קשה בתיירות וסכנה משמעותית להשבתת מתקן ההתפלה באילת, הובילה את בית המשפט העליון להחליט כי הסמכות לקבוע את כמות הנפט המשונעת דרך מפרץ אילת נתונה אך ורק בידי המשרד להגנת הסביבה. בתוך כך, הודיע המשרד כי ינקוט בעיקרון של "אפס תוספת סיכון" במפרץ אילת, כך שהלכה למעשה לא יצא ההסכם לפועל.

והנה, בחודשים האחרונים מפעילה חברת קצא"א לחצים אדירים על הממשלה כדי שתבטל את העקרון "אפס תוספת סיכון", כך שניתן יהיה להוציא לפועל את ההסכם המסוכן. עמדת המשרד להגנת הסביבה, לפיה אסון נפט במפרץ עלול לגרום נזק של מיליארדי שקלים למשק, כחלק מהנזקים הסביבתיים, התיירותיים והבריאותיים, זוכה בהתעלמות של הממשלה. כך גם עמדתו הקובעת כי טענת קצא"א באשר לצורך משקי ב"ביטחון אנרגטי", תוך ניסיון להיתלות במלחמת חרבות ברזל כסיבה להעברת החלטת ממשלה חסרת רסן, אינה מגובה מקצועית.

נוכח האפשרות שהממשלה תאמץ החלטה אשר תאפשר בפועל להרחיב את שינוע הנפט למפרץ אילת, אנו באדם טבע ודין נערכים בימים אלו למערכה נוספת בבג"ץ.

**עמית ברכה, מנכ"ל אדם טבע ודין**

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל  
zohaderekh@gmail.com

או לחיבת דואר 26205 ת"א-יפו 16126102

# השלב הבא בהפיכה: פירוק איגודי העובדים

ליישום המטרה הבאה של ההפיכה המשטרית: העבודה המאורגנת. נתניהו ועושי דברו החריפו השבוע את המתקפה הנבזית על ההסתדרות: "בר דוד מחזק את סינוואר עם השביתה", אמר נתניהו, והוסיף: "זה להגיד לסינוואר – רצחת שישה, הנה אנחנו תומכים בך".

שורה של חברי כנסת מהליכוד, ובראשם איש פורום קהלת דן אילוז, דרשו השבוע מיו"ר הקואליציה לקדם באופן מיידי שתי הצעות חוק להחלשת איגודי העובדים: הצעת חוק איסור שביתה בשירותים חיוניים והצעת חוק "חופש מהתארגנות" שנועדה להקשות על התאגדות במקומות עבודה. חברי הכנסת כתבו: "בזמן שחמאס חוגג את רצח החטופים ומשתמש בפחד ככלי נשק, בר-דוד מספק להם ניצחון נוסף ומראה כיצד אפשר לשתק את מדינת ישראל מבפנים. לא נוכל להמשיך כך. עלינו לפעול מיידי כדי לבלום את הכוח הבלתי מרוסן של ההסתדרות ושל ארגוני עובדים נוספים, כמו ארגון המורים".

זה ההיגיון של ההפיכה המשטרית: הממשלה חותרת לפרק או להשתלט על כל מוקדי הכוח שמסוגלים להתנגד לה. לאחר שכרסמה בעצמאות היחסית של המשטרה, פגעה בתקשורת והחלישה את מערכת המשפט, ובעזרה נאבקה בראשי המערכת הצבאית, פונה הממשלה לפירוק איגודי העובדים.

אירועי השבוע האחרון הם קריאת השכמה להסתדרות ולציבור העובדים. זו העת להחריף את המאבק נגד ממשלת הימין – גם כדי להחזיר את החטופים ולסיים את המלחמה וגם כדי לקבור סופית את ההפיכה המשטרית ואת המזימות נגד מעמד העובדים.

## אסף טלגם

### מק"י וחד"ש: להחריף את המאבק נגד המלחמה ולמען עסקה

חד"ש ומק"י פרסמו (1.9) גילוי דעת הקורא לציבור להצטרף להפגנות ולשביתה הכללית. בהודעתן קוראות שתי התנועות "לציבור הרחב להחריף את המאבק נגד המשך המלחמה על עזה ולמען עסקת חילופין מיידי, ורואות בהחלטת מוזכ"ל ההסתדרות להשבית את המשק צעד בכיוון הנכון, על אף שנעשה באיחור רב. אין מטרה נעלה יותר לכווח המאורגן של ציבור העובדים מאשר שימת סוף למלחמה, שחרור החטופים והאסירים והפסקת החרבתה של עזה. עכשיו, כשברור לכל שממשלת הקנאים הפשיסטית היא זו המעכבת כל סיכוי לעסקה שתוביל לסיום המלחמה ולקידום עסקת חילופין, על הציבור בישראל לעשות מעשה ולצאת בכל כוחו נגד ממשלת הדמים וההפקרה".

עוד נמסר בהודעה: "אנו תומכים בשביתה שהוכרזה וקוראים להפיכתה לשביתה כללית חסרת מגבלת זמן ותחת סיסמאות ברורות נגד המשך המלחמה. על ציבור העובדים, ערבים ויהודים, לשבות עד שימומש מתווה לסיום המלחמה, תמומש עסקת חילופין, תסולק ממשלת הזוועות ויקודמו סיום הכיבוש והקמתה של מדינה פלסטינית עצמאית בצד מדינת ישראל. לטובת שני העמים בארץ".



פעיל מק"י וחד"ש קוראים לשביתה כללית למען עסקת חטופים ולסיים המלחמה, השבוע בירושלים (צילום: זו הדרך)

אלפים הפגינו השבוע ברחבי הארץ למען עסקה לשחרור החטופים. הדחיפות גברה בעקבות מותם של כרמל גת, הרש גולדברג-פולין, עדן ירושלמי, אלכס לובנוב, אודי דנינו ואלמוג סרוסי בשבי חמאס בעזה. ההסתדרות הכריזה על שביתה כללית במשק (2.9). המוני מפגינים פרצו לנתיבי אילון במה שנראה כשחזור של "ליל גלנט" (מרס 2023).

בשביתה הכללית השתתפו במתכונת חלקית או מלאה בתי הספר, נתב"ג, הנמלים, מערכת הבריאות, הבנקים, חברת החשמל, הדואר, משרדי הממשלה, חלק מהרשויות המקומיות, חברות האוטובוסים אגד, אגד היסעים, דן ומטרופולין, הרכבת הקלה בגוש דן ובירושלים, חברות התעופה, האוניברסיטאות ורבות מהמכללות.

החברה הערבית לקחה חלק בשביתה. ועד ראשי הרשויות המקומיות הערביות פרסם הודעה המדגישה כי "החברה הערבית היא חלק מהשביתה". עוד נכתב בהודעה שפורסמה בשני (2.9): "ועד ראשי הרשויות המקומיות הערביות מדגיש כי ההחלטות של איגודי העובדים על שביתה כללית כוללות את החברה הערבית, שהיא חלק מאיגודים אלה ומהחלטותיהם". כמו כן צוין: "הוועד מדגיש את עמדתו העקרונית נגד המלחמה וקורא לעצירתה המיידית".

אך השביתה נבלמה: עוד במהלך היום נענה בית הדין הארצי לעבודה לבקשת המדינה להוציא צו מניעה לשביתה, בטענה כי מדובר ב"שביתה פוליטית" שהוכרזה ללא התראה מוקדמת ושאנה קשורה ביחסי העבודה. יו"ר ההסתדרות ארנון בר דוד, שלא ניחן באומץ לב מנהיגותי והסכים לצאת לשביתה רק תחת לחץ ציבורי כבד, התקפל מיד והפסיק את השביתה לפי הוראת בית הדין בשעה 14:30.

כניעותו של בר דוד לממשלת הימין לא מועילה לציבור העובדים או להסתדרות. ממשלת הימין הקיצוני כבר פועלת

השביתה בתיכונים: לא הושגו הסכמות בין האוצר לארגון המורים

## המורים נגד ניסיונות הפרטת החינוך

שמעוני, אמר יו"ר הנהגת המורים: "גם אתה אמרת בדיון בוועדת החינוך של הכנסת שאפשר בלי חוזים אישיים. לא צריך להתעקש על עניין שאינו קריטי למערכת החינוך".

### פגיעה בעבודה מאורגנת - א"ב של פשיזם

על רקע ניסיון העירייה לשבור את שביתת המורים, התארגנו בראשון לציון הורים ומורים להפגנה משותפת לתמיכה בשביתה. בהודעה שפרסמו נכתב: "פגיעה בארגוני עובדים היא א"ב של צמיחת פשיזם. לא סתם פורום קהלת תומך מתוך משרד החינוך בחוזים אישיים למורים ובריסוק כוח העבודה המאורגן. לא משנה מה דעתכם על רן ארז – במאבק הזה חייבים כל תומכי הדמוקרטיה לעמוד לצד המורים ונגד שר אוצר משיחי ושר חינוך קיש-לון. נתייצב מול בניין העירייה להפגנת תמיכה במורי ילדינו, בקריאה: עיריית ראשל"צ – התייצבי לצד המורים שלך! כולנו רוצים ששנת הלימודים תפתח כסדרה



יו"ר ארגון המורים רן ארז (צילום מסך)

– אך חשוב שמורות ומורי ילדינו יתוגמלו כראוי". ערב פתיחת שנת הלימודים שיגרה סיעת חד"ש בהסתדרות המורים ברכה למורים ולתלמידים, ובה התייחסה בין היתר לקיום שנת הלימודים בצל המלחמה, לתפקיד המחנכים במאבק באלימות בחברה הערבית ולמאבקים שעוד צפויים למורים בכלל, ולמורים הערבים בפרט, כמו כן הביעה חד"ש את תמיכתה במאבק ארגון המורים. יצוין כי סיעת חד"ש הייתה היחידה בין סיעות הסתדרות המורים שעשתה כן.

מואפק ח'לאילה, ראש סיעת חד"ש בהסתדרות המורים, כתב בברכה: "מורות ומורים, תלמידות ותלמידים. עם פתיחת שנת הלימודים החדשה אנו מאחלים לכם ולבני משפחותיכם שנה טובה, מלאה בהישגים ובהגשמת חלומות. אנו פותחים את שנת הלימודים בצל המלחמה, המטילה על צוות המורים שלנו אחריות גדולה להנחיל ערכים פטריטיים והומניים, ולהעצים את הביטחון העצמי של תלמידינו בהשתייכותם הלאומית".

ח'לאילה קרא לממשלה להפסיק את רדיפת המורים ואת מדיניות סתימת הפיות שהרשויות נוקטות בה בתקופת המלחמה. "אחד מיסודות מערכת החינוך הוא החינוך לדמוקרטיה כרעיון וכגישה בפועל. כמו כן, אנו מביעים את דאגתנו בנושא מינוי מורים בחוזים אישיים וללא תעודת הוראה. גישה זו פוגעת במעמד המורים ומחלישה את עבודת האיגודים בהגנה על זכויות חבריהם", הוסיף.

### מאבק בפשיעה בחברה הערבית

יו"ר חד"ש בהסתדרות המורים הדגיש: "עלינו, המורים וועדי ההורים, מוטלת החובה להתמודד עם האלימות והפשיעה. עלינו ליצור פרויקטים ופעילויות שבאמצעותם נגן על ילדינו מגלישה לתופעות השליליות הללו. אנו קוראים לאמץ את קריאתה של ועדת המעקב לענייני החינוך הערבי להציב במוקד שנת הלימודים הנוכחית את הטיפול באלימות ובפשיעה".

ח'לאילה הדגיש את חשיבות חיזוק מעמדו של המורה בחברה. הוא הביע תמיכה במאבק ארגון המורים להשגת תנאי עבודה טובים יותר, וקרא לממשלה להיענות לדרישות המורים לחתום על הסכם קיבוצי המבטיח את זכויותיהם.

נמרוד עובד

לראשונה מאז השביתה הגדולה ב-2007, לא פתחו התיכונים בישראל את שנת הלימודים ב-1 בספטמבר. זאת, על רקע הדרישה של משרד האוצר לכלול קליטה של מורים בחוזים אישיים בהסכם הקיבוצי עם ארגון המורים. ביקורות שערכו נציגי ארגון המורים בבתי הספר השבוע הראו, כי ההיענות הארגונית נשמרת והשביתה מתקיימת ברחבי הארץ, חרף ניסיונות לשבור אותה בכמה רשויות מקומיות.

בראשון לציון דווח כי העירייה דרשה ממנהלי בתי הספר בעיר להעביר לה רשימות שמיות של מורים המוכנים לשבור שביתה, על מנת לקיים לימודים במתכונת מצומצמת בהתאם להנחיית משרד האוצר. ברמת השרון עורר ניסיונה של העירייה לשבור את השביתה תרעומת ציבורית, בעקבותיה חזרה בה העירייה ופרסמה הודעת תמיכה בשביתת המורים.

הנהגת ההורים הארצית הודיעה על תמיכתה במורים. היא פנתה לשר החינוך יואב קיש בדרישה לוותר על רפורמת החוזים האישיים ולחתום על הסכם עם ארגון המורים. יו"ר הנהגת ההורים הארצית, מירון שיף, קרא לשר קיש: "הגיע הזמן לסגור את האירוע הזה. ההורים מצפים ששר החינוך לא ייכנע לתכתיבי האוצר". אשר למנכ"ל משרד החינוך מאיר

**קבלו את**

**זו הדרך**

**מדי שבוע בדוא"ל**

**או בדואר רגיל**

**המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח**

**כתובת דוא"ל אל: [zohaderekh@gmail.com](mailto:zohaderekh@gmail.com)**

**המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לכסות את הוצאות**

**המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה**

**הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 6126402**



# הבימאי מוחמד בכרי: הפכו אותי לאויב העם

ששונא ישראל ושונא יהודים. התקשורת הישראלית, שהפכה דוברות של ממשלת הימין, הזינה את זה. אחרי "ג'נין ג'נין" (2002) הדביקו לי את הדימוי של שקרן וזה שקע בתודעה הישראלית. הם הפכו אדם כמוני, שנלחם למען השלום הרבה מאוד שנים, לאויב העם מספר 1. אגב, בסקר ב"מעריב" שעשו פעם נכללה השאלה: "מי האויב התרבותי הראשון של עם ישראל?". במקום הראשון הייתי אני וג'וליאנו מר במקום השני. שנינו צחקנו מזה מאוד. אבל הוא בחר להגיב לסקר הזה ואני לא.

אני לא רואה את עצמי כאויב של העם בישראל. אני כן אויב של הממשלה הזאת ואני גם אמות כאויב של הממשלה האת. זו ממשלה שאחראית למוות של עשרות אלפי חפים מפשע, שכל פשעם - היותם פלסטינים בעזה. אני חושב שזה גם תפקידו של האמן האמיתי - להילחם בעוולות שגורמים אנשים לאדם מסוים.

יש לי אכזבה מהתנועות שמתנגדות לממשלה. אני מאוכזב שההפגנות הן רק למען שחרור החטופים אבל כמעט אף אחד לא מזכיר את ההשמדה ההמונית בעזה. הם שוכחים לציין הרג של למעלה מ-40,000 איש והרס של מקום משגשג כמו עזה, שהיה ממש פנינה במזרח התיכון. שיקום הרס כזה יימשך שנים. עם כל ההבנה לכאב הישראלי, ממול עומד כאב יותר גדול בנתונים ובהיקף החורבן. שמאל צריך לקום נגד מדיניות של כיבוש ושל דיכוי עם אחר, של רצח עם, ולא רק להתקומם על החללים שלנו.

את תנועות המחאה כל זה לא מעניין. מעניינים אותם דגלי ישראל, הקריאה לנתניהו להתפטר והחזרת החטופים שלנו. כלומר, אם לא היו חטופים איש לא היה פותח פה. זה לא שמאל. השתיקה של השמאל מול הרדיפה שרדפו אותי סביב "ג'נין ג'נין" היא אותה שתיקה שיש היום.

## מה הכוח של סרטים תיעודיים בעידן הרשתות החברתיות?

סרט דוקומנטרי הוא ביטוי אישי של האמן. במובן הזה, בסרטי החדש האלמנט האמנותי חזק יותר מאשר בסרט הראשון. יחד עם זאת, אחרי הניסיון שהיה לי עם "ג'נין ג'נין", סרט שכל כולו היה האמת של האנשים במחנה הפליטים אך הציבור הישראלי ברובו כינה אותם שקרנים וארטיסטים, אני לא יודע מה באמת יכולה להיות השפעה של סרט דוקומנטרי. אני לא יודע מה הכוח של סרט דוקומנטרי שנגנו ונאסר להקרנה ובסוף כמעט כולם מכנים אותו סרט שקרי. אני סבור שההיסטוריה תשפוט מי דיבר אמת ומי שיקר.

לא רציתי להקרין את הסרט החדש בישראל. אבל בסוף כמה חברים יהודים יקרים שלי שכנעו אותי שאני חייב לתרגם אותו לעברית, כי לדעתם זה מאוד חשוב שאנשים יראו אותו. אנשים אלה עומדים גם עכשיו לצידי נגד התנהלות המשטרה. הם יזמו מכתב אמנים נגד החרם עלי ונגד האיסור על הקרנת הסרט. תרגום בעברית לסרט אמור לצאת בקרוב.

## איך אתה רואה את העתיד? איך מתקדמים מהמקום שאליו הידרדרנו?

כל עוד נתניהו והממשלה הזאת בשלטון, צפוי סוף רע מאוד לכולנו. אני מקווה ומתפלל שהממשלה הזאת תיפול כמה שיותר מהר והמנהיגים האלו ייעלמו מהמפה הפוליטית. רק אז אולי תהיה לנו קצת תקווה.

## דויד מרגלית

בצעד דרמטי שלא נראה מאז ימי הממשל הצבאי, הוציאה משטרת חיפה בשבוע שעבר (26.8) צו סגירה למשך 10 שעות למועדון מק"י בחיפה. זאת כדי למנוע הקרנה בו של סרטו החדש של הבימאי מוחמד בכרי "ג'נין ג'נין". השבוע שוחח 'זו הדרך' עם הבימאי על סרטו החדש, ההשתקה הממסדית והאכזבה מהשמאל הציוני.

## במה עוסק סרטך החדש?

ב"ג'נין ג'נין" כמה חלקים. החלק הראשון עוסק בסיפור האישי שלי בעקבות המכות הרבות שקיבלתי מהמסד הישראלי לאחר הפרסום של הסרט "ג'נין ג'נין" ב-2002. הייתי יעד לרדיפה פוליטית ולתביעות משפטיות. בשנת 2002 קבע בג"ץ כי יש לאפשר את הקרנת הסרט. אך חבורה של חיילים ומשפחות שכולות פרסמו עצומה נגד החלטת בית המשפט. בשנת 2015, הגיש אחד מאותם החיילים תביעת דיבה נגדי, שאותה בסופו של דבר קיבל בית דין מחוזי ואסר על הקרנת הסרט. התביעות הללו חיזקו אותי בעשיית הסרט. ישנה אמירה בערבית: "מכה שלא שוברת את הגב מחזקת אותו".

החלק השני של הסרט הוא סקירה היסטורית של סוגיית הפליטים הפלסטינים מאז 1948. כיום ישנם ברחבי העולם כ-9 מיליון פליטים פלסטינים שלא יכולים לחזור לכאן על פי חוק: אין להם זכות שיבה.

החלק השלישי, גוף הסרט, עוסק במבצע של צה"ל בג'נין ב-3-5 ביולי 2023. כתוצאה מהמבצע הזה נהרגו 12 אנשים ונפצעו 140 ונגרם הרס רב. לא כמו ההרס הראשון ב-2002, אבל עדיין הרס משמעותי, כפי שקורה גם בעזה.

## מה הקשר בין הסרט מ-2002 לסרט החדש?

שלושה מהאנשים שראיינתי ב"ג'נין ג'נין" מ-2002 ונותרו בחיים מרואינים גם בסרט החדש. הם מתארים שם את מה שהם מרגישים כיום, יותר מ-20 שנה אחרי הריאיון הקודם. הם משווים בין השלכות המבצע מ-2002 לאלה של המבצע ב-2023. כן נוספו מרואינים חדשים שלא היו בגרסת 2002. שם הסרט החדש הוא "ג'נין ג'נין". המילה ג'נין בערבית פירושה עובר. הפירוש המילולי של השם הוא "העובר של ג'נין". הסרט השני נולד בעצם מהסרט הראשון.

## ציפית לתגובה כזאת של המשטרה לסרט?

הופתעתי ולא הופתעתי. מצד אחד, מפתיעה ההתנהלות השרירותית של המשטרה שהיא בניגוד לחוק, בדומה להתנהלות כלפי הסרט הראשון. מצד שני, לא הופתעתי כי מי שעומד מאחורי המהלך הזה הם כוחות הרוע בארץ: הימין הקיצוני בראשות נתניהו והכנופיה שמאחוריו.

הסיבה שהסרטים שלי מעוררים אצל המשטרה תגובה כה חריפה היא שאני מביא לבימה את הנרטיב הפלסטיני שהוא הפוך מהנרטיב שלהם. אני מביא סיפור אחר ושונה מהסיפור שלהם, אבל להם יש מונופול על האמת.

## ארגוני המחאה נגד הממשלה ומפלגות השמאל מרכז הציוני בקושי הגיבו לצעדים הקיצוניים של המשטרה נגד הקרנת הסרט. איך אתה מסביר זאת?

אני מאמין שאנשים חשים פחד. הם פוחדים להגיד את מה שהם באמת חושבים. גם אלה שיש להם מה לומר פוחדים להגיד. אבל אני מאמין שחלק מהאדישות הוא תוצאה של רצח האופי שעשו לי במשך 20 שנה: מתארים אותי כאדם קיצוני



החורבן וההרס בעקבות מתקפת המתנחלים בג'ת (צילום: נאסר אישתיה / פלאש 90)

## האסון המתחולל מול עינינו הוא בלתי ניתן לתיקון

# לעצור את הטיהור האתני של קהילות הרועים

המאמץ הרב שהושקע בעמידה מול שטף התקיפות גובה את מחירו. אחרי 10 חודשים, במהלכם ירדו פעילים לשטח ונאבקו בתנאים קשים אך ללא כלים מספיקים, ברורה ההיחלשות והעייפות. משום כך, חיוני שכוחות פוליטיים נוספים יתערבו ויתמכו.

### נדרש עוד סיוע מערבים פלסטינים אזרחי ישראל ומהעולם

במציאות הקיימת בשטח, הפתח האמיתי לשינוי יחס הכוחות, הוא כריתת ברית בין פלסטינים אזרחי ישראל לבין הקהילות המאווימות שמתאימה למצב החירום. ברית פוליטית כזו תתרום לבלימת הטיהור האתני. הקשרים קיימים, היכולת לבנות בריתות קיימת, אבל יכולתו של השמאל היהודי לעמוד במשימה נשחקה מאוד. לכן נדרש לשלב בסיוע נוסף את הידע ואת הכלים הפוליטיים של הערבים הפלסטינים אזרחי ישראל. בחודשי המלחמה נפלו לידי המתנחלים שטחים עצומים בגודל של רצועת עזה כולה ואף יותר. כבר כעת, באופן שלא קדם למלחמה, בכוחם של המתנחלים להרחיב התנחלות כמו כוכב השחר לממדי עיר ענקית. אפילו שתי ערים יכולות להיבנות בשטח דרומית להתנחלות בכיוון יריחו. אם כל קהילות אלפארסייה יעקרו ממקומן, יכולות גם ההתנחלות רותם ודומותיה להתאחד לעיר. מימוש תוכנית אלון על סטרואידיים כבר מעניק בסיסי תקיפה על עיירות וכפרים פלסטיניים, כפי שנוכחנו לדעת בפוגרומים המתעצמים.

אסון העקירה עלול להיות בלתי ניתן לתיקון. לכן על הכוחות הפוליטיים האחראיים בקרב אזרחי ישראל להתגייס עכשיו, לבלום את הטיהור האתני ולהחזיר את הקהילות לבתיהן בכפריהן. אין זה אומר שנדרש דווקא להגיע לשטח ולעמוד מול המתנחלים. ישנו עוד מגוון דרכים פוליטיות לפעול בהן – מהתגייסות לתמיכה חומרית, כולל קשרים ותמיכה מורלית. אין זה מוריד מחובתם של פעילים יהודים, והציבור היהודי בכלל, להתגייס להגיע לשטח. בעת מסוכנת זו, מעטים בעלי היכולת הזו שיכולים לעמוד מול אלימות המתנחלים בביטחון יחסי.

### אורן פלד

עקירת קהילות הרועים הנוכחית החלה כבר לפני שנתיים. הקהילות הקטנות לא הצליחו להחזיק מעמד מול המתקפות היומיומיות של המתנחלים וכוחות הכיבוש בגיבוי המלא של ממשלת הדמים. כבר אז התייצבו פעילים לימין קהילות אלה, אבל מאמציהם לא הספיקו מול משאבי המתנחלים, ולכן נעקרו קהילות גם לפני המלחמה ובמהלכה.

באזורים כמו מסאפר יטא התפתחה מסורת ארוכת שנים של התנגדות משותפת, המגובה באמצעים חומריים כמצלמות איכותיות שבכוחן לתעד מרחוק, רכבים ותשתית אירגונית. אך בצפון בקעת הירדן ובמרכזה החלה נוכחות מגינה קבועה של הפעילים רק מעט לפני שפרצה מלחמת השמד. מאז נמשך הניסיון להתמודד עם הרס ועקירה במצב חירום תמידי, שאינו מאפשר בניית התארגנות שדי בה לעצירת הגירוש.

קהילת זנותא במסאפר יטא חזרה אמנם (21.8) לאדמתה בצפון הבקעה. אך קהילת אום ג'מאל נעקרה ונותר רק אחד מתושביה שנאחז באדמתו - מה שמעמיד אותנו על 18 קהילות שנעקרו מאז תחילת המלחמה.

### מצלמה מול רובה

חשוב להבהיר, כי פעילות סולידריות באזורים אלה בדמות ליווי רועים ותמיכה בקהילות נערכה באזורים אלו במשך שנים, אבל נוכחות פיסית קבועה בשטח וסיוע מול מתקפות המתנחלים הם עדיין דבר חדש.

בעוד המתנחלים מתחמשים ברחפנים, באפודי מגן ובנשק, עדיין עומדים מולם הפלסטינים והפעילים עם אותו כלי המוכר מההפגנות: הוצאת מכשיר נייד ותיעוד האירוע. אך התיעוד עצמו באופן זה עלול להגביר את החיכוך, כי הוא מחייב להתקרב למתנחלים ככל שניתן. איכות התיעוד לעיתים גרועה ולא מאפשרת זיהוי של המתנחלים מרחוק והבנת כל פרטי האירוע, ולכן לא מספקת הרתעה בשל איכות התיעוד לצרכי תקשורת ומאבק משפטי. יכולת התיעוד יוצרת גם לעיתים מצגי שווא, שבאזורים מסוימים יש יותר אלימות כשלמעשה יכולת הארגון והתיעוד של הפעילים היא מה שבא לידי ביטוי ולא רמת האלימות בכל אזור. לא די בתיעוד כדי לבלום את הטיהור האתני או לחולל שינוי ביחס הכוחות ולבטל את עדיפות המתנחלים בשטח.

# חודשיים לבחירות לנשיאות ארצות הברית "בעיית עזה" של הדמוקרטים מסרבת להיעלם

כפיים כאשר האריס אמרה כי לפלסטינים יש זכות להגדרה עצמית. מחוץ לאולם, ערך קמפיין "הבלתי-מחויבים" שבימת שבת של 22 שעות כדי ללחוץ על הוועידה לאפשר לדובר פלסטיני-אמריקאי לנאום על הבימה המרכזית. המפגינים נתמכו בידי כמה צירים, ארגונים ונבחרי ציבור פרוגרסיביים, כמו גם מנהיגים מהקהילה האפרו-אמריקאית ואיגוד עובדי הרכב. עם זאת, המארגנים דחו את בקשתם.



## תיוג סולידריות עם הפלסטינים כתמיכה בטרור

זכייה בבחירות במדינות המערב התיכון, בהן מתגוררת קהילה ערבית-אמריקאית גדולה, חיונית לניצחון דמוקרטי בבחירות שייערכו בנובמבר. מדוע אפוא נטלה המפלגה הדמוקרטית סיכון כזה, כאשר היא עצמה מתעקשת כי

שוטרים מונעים ממפגינים פרו-פלסטיניים גישה לחניית המפלגה הדמוקרטית בשיקגו (צילום: פיפס וורלד)

ניצחון בבחירות הכרחי להצלת הדמוקרטיה? וליד שהיד, יו"ר שותף של קמפיין הבלתי-מחויבים, אמר ל"פיפס וורלד": "אמרו לנו שזה הלילה הגדול של קמלה האריס ואי-אפשר לתת לנושא הזה להגדיר אותו. בתגובה אמרנו: היה לכם מספיק זמן להתייחס אליו עד עכשיו". פרדי מרטינו, פעיל נגד אלימות משטרתית בשיקגו, אמר ל"פיפס וורלד" כי הסירוב לאפשר לפלסטיני-אמריקאי לנאום בוועידה היה טעות הנובעת מתפיסה ארוכת-שנים של הממסד הדמוקרטי: "מתייחסים לסולידריות עם העם הפלסטיני כאל תמיכה בטרור", הסביר. "סוגים מסוימים של מחאה בתוך ארה"ב נתפסים כאיום על הביטחון הלאומי. בתקופה זו ישנה תפיסה לפיה צריך לטפל במפגינים המביעים סולידריות עם הפלסטינים כמו באיום על הביטחון הלאומי", ציין מרטינו.

ריכוז אדיר של שוטרים ברחובות וסגירת חלקים שלמים של שיקגו מאחורי חומות ומחסומים אפשרו לוועידת המפלגה הדמוקרטית (20-23 באוגוסט) להתנהל בשקט יחסי. ברחובות מסביב למתחם הוועידה הוקמו בריקות, חומות בגובה 4 מטרים ומחסומים משטרתיים. עליהם שמרו לגיונות של שוטרים חמושים באלות ובציוד לפיזור הפגנות.

בהשוואה לוועידות קודמות, מאפיין יוצא דופן של ועידה זו היה אי-הנגישות של ההליכים ושל צירי הוועידה לציבור הרחב. המארגנים והמשטרה פעלו להרחיק את התקשורת ואת הציבור מהצירים ולא אפשרו לשוחח אתם. גם כאשר "פיפס וורלד" הצליח לשוחח עם כמה מהצירים, אלה סיברו להתראיין או לומר את שמם. ביציאה מהוועידה הסירו צירים רבים את התגים שלהם, כדי להימנע מזיהוי בידי המפגינים שמחו מחוץ למתחם נגד מדיניות המפלגה הדמוקרטית כלפי המלחמה בעזה.

## הלחץ על המפלגה הדמוקרטית גובר

למרות גישה זו, רוב הולך וגדל בקרב המצביעים הדמוקרטים תומך בהפסקת אש ובאמברגו נשק על ישראל בשל מחירה הכבד של המלחמה בעזה בחיי אדם. הלחץ בנושא על הנהגת המפלגה הדמוקרטית גובר, ולהאריס עוד יש זמן לשנות את מדיניותה כלפי ישראל בחודשים שנותרו לבחירות. למרות הגישה הציבורית המוגבלת לוועידה, וניסיונו של צוות הקמפיין לא לאפשר לרצח העם בעזה להטיל צל על התמודדותה של האישה השחורה הראשונה כמועמדת המפלגה לנשיאות, הסוגיה מסרבת להיעלם. התעקשותה של תנועת הבלתי-מחויבים לפעול משני צדי המתרס – ברחובות וגם בתוך אולם הוועידה – מראה כי היא מחויבת לשינוי מדיניות עמוק, אך גם מבינה את הסכנה החמורה הטמונה בניצחון של טראמפ. שלט אחד שהונף בהפגנה מחוץ לאולם הוועידה סיכם את העניין: "קמלה, אנחנו מנסים לעזור לך".

הוצאות האבטחה של הוועידה הסתכמו ב-72 מיליון דולר. אלה הופנו בעיקר לתשלום שעות נוספות לשוטרי משטרת שיקגו, שעצרו 74 מפגינים במהלך הוועידה. ארבעה מפגינים נאלצו להתפנות לבתי חולים. המעצרים התרחשו ברובם מחוץ להפגנות ולצעדות המחאה המתוכננות.

באולם הוועידה עצמו, המחאות בקושי הורגשו. בערב הראשון של הוועידה הניפו שלושה צירים שלט גדול עליו נכתב: "הפסיקו לחמש את ישראל". השלט הוחרם במהירות. מקור שנכח באולם דיווח ל"פיפס וורלד", כי כמה צירים החזיקו שלטים עם שמות הילדים שנהרגו בעזה, אך אלה הוסתרו במכוון בידי סדרנים.

לפי ג'ון בכטל, כתב "פיפס וורלד" שנכח באולם בלילה האחרון של הוועידה, "קולות בודדים" השמיעו מחאה במהלך הנאום של קמלה האריס, בזמן שהדגישה את מחויבותה "תמיד לדאוג לשישראל תהיה היכולת להגן על עצמה". בכטל ציין גם כי הצירים נעמדו על רגליהם ומחאו

טרין פייבק, שיקגו  
אתר "פיפס וורלד"

# ספר חדש של המשורר והסופר מתי שמואלוף

## השירים הם עקבות למה שאבד

הוא חי כמהגר. היא קושרת אותו למקום – יש לו "בת גרמנייה", ו"אם לא היית קוראת לי אבא- / לא היית נשאר".

### איפה אתה נמצא שאתה כותב בתוך ברלין

"לב שלם, שפה שבורה" הוא השער הרביעי בספר, המתאר את ברלין, עיר הטומנת בחובה היסטוריה יהודית מטלטלת. שמואלוף מתבונן בעלים הנושרים בסתיו ומכסים את הקרקע וחושב לעצמו מה נמצא תחתם, מה מסתתר "בתוך בטן האדמה". שמואלוף מתעניין בסביבה בה הוא חי באופן ויזואלי ויוצק לרשמיו נתחי אינפורמציה, רגעים הניחנים ברכיבים של פנטזיה וחיבורים בין מה שהיה להווה. הכותב נוכח בזמן ובמקום, ועם זאת הוא שואל: "איפה אתה נמצא כשאתה כותב בתוך ברלין".

גם בברלין, לפני הכל מחפש המשורר את מקומו. הוא מבקש לספר את הסיפור שלו, אך האם הוא יכול לספר אותו בגרמנית? מה קורה לשירים המתורגמים מעברית לגרמנית? "השירים, פליטים גולים, מהגרים וגרים בתוכך". המשורר מבטא חשש מאובדן השפה, מערעור של משהו בסיסי, ראשוני, במיוחד עבור מי ששפה היא עיקר עיסוקו. הוא רוצה שהאותיות יצילו אותו מהמלחמה, מהזוועות.

בשער האחרון בספר ("נופל מעץ הדקל"), שמואלוף שוב חוזר לסבתא שלו, למבטא העיראקי, למזרח התיכון. הוא פוגש את עצמו מבעד לזיכרונות, אותם הוא מתעד בהתמדה ביצירתו. "ואתה מסדר אותם, מזיז את המפה הלבנה, המאפיה / וקצרת הפירות הנצחית". מבחינתו, השירים הם עקבות למה שאבד, הם אמצעי הנכחה, געגוע.

השירה, נמצאת בכל: בחדר הכביסה, בלבנים המכובסים, בפיתה העיראקית ובחצילים של סבתא רחל.

### לריסה מילר



עֲבוּעַ שִׁיר / עֹרֶכֶת לְרִיסָה מִיֵּלֶר

### גלד / מיכאל קגזנוב

מָה יֵשׁ לִי מִלְּבַד הַגְּלָד הַזֶּה  
מִלְּבַד גּוֹף דּוֹמֵעַ אֶת מְגֵלֶת  
שְׁבֵר הַגְּלָד הַזֶּה  
מָה יֵשׁ לִי מִלְּבַד הַגֵּל עַד הַזֶּה  
מִלְּבַד לֵב פּוֹעֵה אֶת דְּאֶבֶת  
אֲבָנֵי הַגֵּל עַד הַזֶּה  
מָה יֵשׁ לִי מִלְּבַד הַגְּלָדִי וְלָהּ הַזֶּה  
מִלְּבַד שְׂבִי נֶפֶשׁ הַנְּקַטְטָת  
מִתְכּוֹל הַגְּלָדִי וְלָהּ הַזֶּה

בספר השירה השמיני של מתי שמואלוף "באושר הזה רצית שאגע" חמישה שערים. השער הראשון ("מנסה להעריך") עוסק בשורשים ובהיסטוריה משפחתית, בעבר הרחוק והקרוב. הוא כולל את השפה הפרסית וגם את חיפה. אלה חוויות עבר המתוארות בצורה פואטית, כמערכת סימנים וצורות הבעה היוצרת עולם מקביל אבל ממש. "אני הוא זה שיוצא, לטות ממלכה של / עני / בעיר התחתית של השירה". שמואלוף כותב על אביו שמת ולא הספיק להיות בחתונתו, ועל בתו אשר "מושכת את החוט" המניע בחייו – דימוי שחוזר בכמה שירים. טיפות המים מזכירות לו איך היה מסרב לקום לבית הספר: "מטפטפות / מעיני, כרגע, / כשאני מנסה להעריך".

שמואלוף מאפיין את השירים בספרו: "תמונות מטושטשות ודהויות / אספי בולים מאובקים ומסודרים". מורגש אצל המשורר קשר בולט, הנבנה באופן פיוטי, בין חוויות החיים לבין השירה. הוא שב וחוזר אל הספרים, אל השירה כאל מקום מבטחים, גם ברגעים קשים. הוא מתאר כיצד מתחת לכל מה שנראה, שהומצא, שנותר בזיכרון, "מסתתר הבכי של הילד שאבד את אבא שלו / ומצא שיר". "השירה" היא כמו "שורה של אסונות", "עור יבש וקשה של מילים", "מגדל אותיות חדות", ואף "מקדש המילים".

השירים רוויים בסיפורים משפחתיים שניכר כי מלווים את הכותב, ודרכם הוא מספר את סיפורו. זיכרונות ילדות מחברים אותו בקו ישיר להווה. לדוגמה, כאשר הוא מביט בצלקת שנותרה בידו מנפילה בילדותו: "זאת היד הכותבת, החולמת, המרחפת". שמואלוף מכניס את עצמו לתוך הכתיבה באופן תדיר, אפשר לומר שהוא גם לא יוצא מתוכה: "ויום אחד גם אני אהפוך למילה / טמונה בדף, עלה ושלכת".

### חרדה ומטענים מהשירות הצבאי

השער השני ("בסיסים, מחוסרי זכרון") עוסק בחרדה, במנוסה מפני זיכרונות ובנשיאת מטענים הקשורים לשירות הצבאי. דימוי של לווייתן חוזר על עצמו לאורך השירים בשער זה. הלווייתן מחזיר את הכותב למקומות פסיים ומנטליים שהיה רוצה לשכוח. היונק הענק מהים מחזיר אותו לכלא הצבאי, מתפרץ מתוך השיר ו"חוצה את השמים", המסמלים גבול. המשורר כותב בצבא, כותב על הצבא, מתפקד כחייל בשירים של עצמו. השירים מזהמים את דימוי הלווייתן שיצר המשורר, אבל "המשורר הוא גם הרופא וגם החולה". שמואלוף, המתגורר זה כעשור עם משפחתו בברלין, מספר באחד משיריו, כי האירופים נוהגים לשאול אותו: "מה עשית בצבא?". שאלה זו ככל הנראה מניעה ומעוררת רגשות, ואולי מעלה אל פני השטח פערים שקשה לתווך.

השער השלישי ("מילה קטנה כזאת") עוסק בלידת בתו של המשורר. הוא מתאר את התפתחות שפתה ואת השפה שמעבר לשפה, את הקשר שנוקם דרך צלילים שבהמשך הופכים מילים. בשירים בא לידי ביטוי מיוזג של צורות תקשורת שונות; שפת האהבה, הדמיון, שפת השקט ושפה הזוכה להישמע דרך הגוף. העיסוק בשירה מקבל זווית אחרת דרך מה ששמואלוף מתאר כמבטא של בתו: "ואם אספיק לקרוא איתך את השיר הזה". לידת הבת מתוארת גם בהקשר למקום הזר בו





חוליו פרבר, גיבור "אדיוס בואנוס איירס", על רקע מפגינים מול סניף בנק הדורשים לקבל את הסכנותיהם (צילום מתוך הסרט)

## 'אדיוס בואנוס איירס' או איך לצאת מהמשבר

לפני הקרנת הסרט תתקיים הרצאתו של נעם סגן-כהן, מדרין טיולים ותיק באמריקה הלטינית: "טנגו, אמפנדים ומשברים בבואנוס איירס". זו העיר שהפכה ממאוזו ספרדי קטן לפני כחמש מאות שנה לאחד המרכזים האורבניים החשובים בדרום אמריקה. "נרקוד טנגו, נאכל אמפנדים, נשתה מאטה, נטייל ברחובות העיר ונבין את השלכות המשבר הכלכלי על תושביה בתחילת המאה ה-21", מסר סגן-כהן.

### יוסי אבו

### ירושלים: יריד ספרים של הוצאות העצמאיות

קולקטיב הוצאות הספרים העצמאיות יקיים יריד במתחם תחנת הרכבת הראשונה בלב ליבה של ירושלים, בין העיר העתיקה לחדשה.

ביריד: עשרות דוכני ספרים איכותיים למבוגרים ולילדים, אירועי ספרות, מפגשי ספרות וסופרים באווירה חגיגית. הקולקטיב הספרותי של הוצאות העצמאיות מאגד בתוכו עשרות רבות של הוצאות ספרים מכל הסוגות – ילדים, נוער, עיון, שירה, פנטזיה, מדע בדיוני ועוד.

רבות מההוצאות משווקות בעצמן את ספריהן, ולכן בכוחן להציע לקוראים ספרות חצופה ונועזת, פורצת דרך ומרחיבה אופקים במחירים נגישים.

היריד יתקיים בחמישי, 12 בספטמבר, מ-17:00 ועד 22:00, ולמחרת בשישי, 13 בספטמבר, מ-9:00 ועד 13:00. במהלך היריד ניתן יהיה לפגוש סופרים, משוררים וספרים שלא תמיד מגיעים למדפי שתי הרשתות המונופוליסטיות הגדולות. הכניסה ללא תשלום.

בין הוצאות ספרים שמשתתפות ביריד: אדרא, אחותי, אסיה, אפרסמון, בבל, בודהיספרא, בלימה, דוב לדעת, דיזי ותנועת המשוררות, זרש, כתב, לב, מי-לי, מינרווה, מלל, נובמבר, מסעות, מקום לשירה, סדרת מכתוב, ספרים בעלמא, ששת, עוץ, ערוגת הגינה, פה, פנק, פרפנצ'ה וקרן.

איך היחיד מתמודד עם משבר כלכלי, חברתי ופוליטי חסר תקדים? זו השאלה העומדת במרכז הסרט הארגנטיני "אדיוס בואנוס איירס" (ארגנטינה-גרמניה, 2023, ספרדית עם תרגום לעברית) שיוקרן בסנימטק תל-אביב ב-7, 14 ו-16 בספטמבר. סרטו של הבמאי הרמן קראל מתרחש בנובמבר 2001. כוכב הסרט, חוליו פרבר (השחקן דייגו קרמונסי), מתכנן בחשאי להגר לגרמניה בעיצומו של המשבר הקפיטליסטי העמוק בתולדות ארגנטינה וחוסר האמון הגובר של העם בממשלה הניאו-ליברלית והמושחתת. המונים מפגינים ברחובות, לקוחות מודאגים מוחים וצובאים על דלתות הבנקים בדרישה לקבלת את כספם. חוליו ולהקתו, להקת טנגו של חמישה חברים "שכני פומפז'ה", מנסים להחזיק את הראש מעל המים עם הופעות בפאב קטן ושכר שלעתים ניתן במאפה אמפנדים במקום כסף.

### לא להיכנע, להיאבק

חוליו, מתקשה לראות את מדינתו האהובה מתפוררת ולמעשה על גבול ההישרדות. בתנאים אלה, יוצאת הלהקה לאתר את זמר הטנגו המהולל ריקרדו טורטורה שפרש מזמן. הכוכב הקשיש בעל הקול היפה וממס הלכבות, נכבש בנגינה המרגשת של הלהקה ומצטרף אליה כסולן. אך כל הקלפים נטרפים כאשר הממשלה מקפיאה בן לילה את כל חשבונות הבנק ומחאות המוניות שוטפות את העיר.

הימים חולפים, וחוליו מנסה לצרף את אימו ובתו להגירה ההולכת וקרבה. אך מצבו האישי מדרדר. הוא שומע בקולו של פעיל ותיק הקורא: "לא להיכנע ולהיאבק", ונהגת מונית שכירה הופכת חברתו לחיים. חוליו מתקשה למכור את נכסיו המעטים, אימו ובתו לא ממש מעוניינות להגר, ואילו להקת הטנגו זוכה בהצלחה מפתיעה.

מועד ההגירה המתקרב מציב בפני חוליו דילמה קשה מנשוא. איך לעזוב הכל כאשר ענייניו האישיים (לאו דווקא הכספיים) מסתדרים, העם מרים ראש ולהקתו צוברת אהדה? זו ארגנטינה ב-2001 והטנגו עוטף את כל הסרט. אבל הממשלה ימנית וניאו-ליברלית, מתרחש משבר פוליטי, כלכלי וחברתי מעמיק, מושחתים בשלטון - לא נשמע מוכר?

# פשיטת כוחות הכיבוש בג'נין נמשכת



היום (4.9) הוא היום השביעי לפשיטה של צבא הכיבוש על ג'נין ואזורים נוספים בגדה המערבית. גורמי בריאות פלסטינים דיווחו על לפחות 34 הרוגים ועל הרס רב מאש הצבא. רשות הידיעות הפלסטינית וואפא דיווחה בשלישי (3.9) כי שני עיתונאי הרשות נפצעו מירי הצבא בעת שסיקרו את הפלישה באזור כפר דאן, מערבית לג'נין. עוד דווח כי בתקיפת הצבא בכפר דאן ביום שני (2.9), נהרגה נערה פלסטינית בת 16 מירי חיילים. לפי הדיווח, הכוחות מנעו מאמבולנס לפנות את הנערה במשך חצי שעה והיא דיממה למוות. עיריית ג'נין דיווחה כי 70% מהכבישים בעיר נהרסו כתוצאה מפעילות הצבא הישראלי. מאז 7 באוקטובר נהרגו בגדה המערבית 685 פלסטינים בידי כוחות הכיבוש, ההפצצות הקטלניות על עזה נמשכות, כ-33 פלסטינים, ביניהם נשים וילדים, נהרגו ביממה האחרונה וכ-67 נפצעו. בצל החשש הכבד להתפשטות פוליו ברצועה בשל החורבן וההרס הרב והתנאים הקשים, צוותים הומניטריים בעזה החלו לחסן נגד המחלה. לפי ארגון הבריאות העולמי, הפסקות הומניטריות מקומיות איפשרו את קיומו של מבצע החיסונים. ביום הראשון של מבצע החיסונים חוסנו 87,000 ילדים. בעזה דיווחו על תקיפות של הצבא ליד בית חולים בדיר אלבלח לאחר שהסתיים מבצע החיסונים. יותר מ-40 אלף איש נהרגו מהפצצות הצבא בעזה מאז 7 באוקטובר וכ-95 אלף נפצעו.

**האסיפה השנתית של חד"ש- ת"א**  
 בהשתתפות אמג'ד שביטה, מזכ"ל חד"ש, ח"כ  
 עופר כסיף ונציגי בנק"י וחד"ש סטודנטים  
**שלישי 10.9 | 18:30 | באולם באחד העם 70**

**חד"ש יפו**  
**שיחה עם חכ"ל יוסף ג'בארין**  
**שני 9.9 | 19:00 | השקמה 3, יפו**

**מועדון הקולנוע בגדה השמאלית**  
**הברך / נדב לפיד**  
 לאחר ההקרנה תתקיים שיחה עם  
 הבימאי והשחקן הראשי אבשלום פולק  
**שבת 14.9 | 21:00 | אחד העם 70, ת"א**

**שותפות השלום**  
**די למלחמה - הנגב בעד שלום**  
 צעדה ערבית יהודית בבאר שבע  
**שלישי 10.9 | באר שבע**



## זו הדרך ברשתות החברתיות

